

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoP/28/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416204340
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSP0:2016:8416204340.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Martina Kopinu v právnej veci starostlivosti súdu o mal. V. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom u otca, občana SR, zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok, dieťa rodičov: matky P. B., rod. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom 8. mája XXX/XX, XXX XX C., toho času XXX P. T., S8 XGP B., M. A., občianky SR, zastúpenej JUDr. Slavomírom Dubjelom, advokátom so sídlom Žriedlová 3, 040 01 Košice a otca V. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. ul. XXXX/XX, XXX XX N. S. - B. N. M., občana SR, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky (matky) proti Uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č. k. 6P/114/2016-38, zo dňa 17. 08. 2016 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o zamietnutí návrhu matky na vydanie neodkladného opatrenia tak, že

I. matka, P. B., rod. V., nar. XX. XX. XXXX, je oprávnená stýkať sa s mal. V. D., nar. XX. XX. XXXX v období od XX. XX. XXXX od 09:00 hod. do 08. 01. 2017 do 18:00 hod. nepretržite; v období od 05. 04. 2017 od 15:00 hod. do 15. 04. 2017 do 18:00 hod. nepretržite; v období od 01. 07. 2017 od 09:00 hod. do 31. 07. 2017 do 18:00 hod. nepretržite.

II. Otec V. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX N. S. je povinný dieťa na styk s matkou riadne pripraviť a matke odovzdať v čase začatia realizácie styku v mieste svojho trvalého bydliska; matka je povinná v mieste trvalého bydliska otca dieťa prevziať a po realizácii styku otcovi dieťa v mieste jeho trvalého bydliska odovzdať.

III. Otec mal. V. D., nar. XX. XX. XXXX, V. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX N. S. je povinný umožniť matke P. B., rod. V., nar. XX. XX. XXXX každý pondelok o 19:00 hod. videohovor s mal. V. D., nar. XX. XX. XXXX prostredníctvom internetového programu SKYPE.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok vyššie označeným uznesením na návrh matky nariadil neodkladné opatrenie, ktorým matke umožnil styk s maloletým dieťaťom v období od 17. 08. 2016 od 15:00 hod. do 04. 09. 2016 do 18:00 hod. nepretržite s tým, že matka je oprávnená si dieťa v určenom čase prevziať od otca v mieste bydliska otca C. ul. XXXX/XX, 053 31 N. S. - B. N. M. a povinná po ukončení styku v určenom čase dieťa otcovi odovzdať na rovnakom mieste. Otcovi maloletého uložil konajúci súd povinnosť maloleté dieťa na styk s matkou riadne pripraviť a odovzdať jej ho v určenom čase, pričom ho súčasne oprávnil k prevzatíu maloletého dieťaťa od matky v určenom čase a zároveň matke maloletého určil povinnosť zdržiavať sa s maloletým dieťaťom v čase upraveného styku na území Slovenskej republiky. Otca maloletého súd tiež zaviazal, počnúc dňom doručenia neodkladného opatrenia bezodkladne telefonicky alebo elektronickými prostriedkami na mailovú adresu matky a@b.c alebo mailovú adresu matkinho právneho zástupcu a@b.c preukázateľne informovať matku o zdravotnom stave maloletého dieťaťa, o

absolvovaných lekárskech vyšetreniach a kontrolách dieťaťa, o mene, priezvisku a adrese ošetrojúceho lekára dieťaťa, o mieste pobytu dieťaťa a o názve a adrese školy, do ktorej má maloleté dieťa nastúpiť v šk. roku 2016/2017. Vo zvyšku návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia súd zamietol.

Vychádzal z návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 360 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a ustanovenia § 324 ods. 1 a § 325 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorým sa dožadovala zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému V. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom u otca, občana SR z dôvodu, že otec maloletého zámerne a cielene znemožňuje akýkoľvek kontakt medzi ňou a maloletým dieťaťom. Okresný súd Kežmarok Uznesením, č. k. 6P/67/2016-69 zo dňa 09. 05. 2016, (potvrdené Uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8CoP 15/2016 zo dňa 27. 06. 2016) zveril dočasne maloleté dieťa do osobnej starostlivosti otca, pričom matka nemala upravený styk s maloletým V..

Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol dňa 11.08. 2016 doplnený. Matka doplnila skutkové okolnosti, pre ktoré navrhuje bezodkladne vyhovieť jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (neochota otca komunikovať s matkou maloletého, či jej právnym zástupcom, neumožnenie stretnutia matky s maloletým, a i.).

Dňa 15. 08. 2016 bola súdu prvej inštancie doručená urgencia matky, ktorou matka, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, požiadala súd, aby bezodkladne rozhodol o jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Ako dôvod svojej urgencie matka maloletého uviedla, že jej je trvalo odopreté a znemožnené akýmkoľvek spôsobom kontaktovať svojho syna (otec dieťaťa si zablokoval telefónne číslo matky). Otec dieťaťa matke ani na opakované výzvy neposkytol informácie o aktuálnom zdravotnom stave dieťaťa, prekonaných chorobách, či príp. medikamentóznej liečbe. Matka maloletého sa tiež zaujímala o názov a adresu školy, ktorú bude maloletý V. v šk. roku 2016/2017 navštevovať ako aj o spôsobe zabezpečovania osobnej starostlivosti o maloletého V. počas pracovných dní vzhľadom na pracovnú zaneprázdnenosť jeho otca, avšak ani tieto informácie jej neboli sprístupnené. Na podporu svojich tvrdení matka dieťaťa priložila sms komunikáciu preukazujúcu ňou deklarované skutočnosti.

Z rozhodovacej činnosti súdu je zrejmé, že na Okresnom súde Kežmarok boli začaté štyri konania vo veci starostlivosti súdu o maloletého V. a súčasne tri konania o výkon rozhodnutia vo veci výchovy maloletého V..

Matka maloletého iniciovala tri konania vo veci starostlivosti súdu o maloletého V., a to konkrétne toto konanie, t. j. konanie o nariadenie neodkladného opatrenia vo veci úpravy styku matky s dieťaťom sp.zn. 6P/114/2016, ďalej konanie vo veci určenia spätného výživného pre maloleté dieťa za obdobie od januára 2011 do júla 2014 vedené na Okresnom súde Kežmarok pod sp.zn. 5P/153/2014 a konanie vo veci udelenia súhlasu na vystaňovanie maloletého dieťaťa do cudziny sp.zn. 3P/37/2015, v rámci ktorého bolo nariadené predbežné opatrenie č.k. 3P/37/2015-105 zo dňa 03. 06. 2015, ktorým bolo matke zakázané vycestovať s maloletým mimo územia SR bez súhlasu súdu. Neskôr bolo Uznesením Okresného súdu Kežmarok, č. k. 3P/37/2015-248 zo dňa 02. 09. 2015, potvrdeným Krajským súdom v Prešove povolené matke jednorázovo vycestovať s maloletým do Anglicka, a to v čase od 30. 08. 2015 do 20. 12. 2015 s tým, že otcovi mala matka maloletého odovzdať na obdobie od 21. 12. 2015 od 10:00 hod. do 03. 01. 2016 do 18:00 hod. Nakoľko matka maloletého otcovi neodovzdala v súdom stanovenom termíne a aj naďalej sa nachádzala s maloletým mimo územia SR bez súhlasu otca maloletého, ako aj bez súhlasu súdu, otec dieťaťa inicioval konanie o výkon rozhodnutia vo veci výchovy maloletého V., vedené na Okresnom súde Kežmarok sp.zn. 3Em/1/2016 a sp.zn. 6Em/2/2016. Otec maloletého súčasne inicioval konanie o návrat dieťaťa na Slovensko na Vysokom súdnom dvore v Londýne vedené pod sp.zn. FD 16 P 00035, v rámci ktorého konajúci súd vydal rozhodnutie, ktorým nariadil vrátenie maloletého V. na Slovensko bezodkladne a najneskôr do 3 týždňov po narodení ďalšieho dieťaťa matke, ktoré sa malo narodiť XX. XX. XXXX. Vzhľadom k tomu, že matke maloletého sa dňa XX. XX. XXXX v Anglicku narodilo ďalšie dieťa, ktoré je odkázané na jej nepretržitú 24-hodinú starostlivosť, a teda musela ostať aj naďalej v zahraničí, maloletého V. vrátila na Slovensko jeho stará matka zo strany matky pani P. V.. So zreteľom na vývoj udalostí sa maloletý V., odo dňa 20. 04. 2016, nachádza vo faktickej starostlivosti otca, ktorý dňa 03. 05. 2016 podal na Okresnom súde Kežmarok návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd predbežne zveril maloletého V. do jeho osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie zobral na zreteľ závažnosť situácie maloletého V. (matka maloletého,

ktorej bolo dieťa posledným právoplatným súdnym rozhodnutím zverené do osobnej starostlivosti, sa zdržiavala mimo územia SR, pričom maloletý V. sa musel zdržiavať na území Slovenska) a dňa 09. 05. 2016 nariadil predbežné opatrenie, č. k. 6P/67/2016-69 (potvrdené Uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 8CoP/15/2016-161 zo dňa 27. 06. 2016, právoplatné dňa 15. 07. 2016), ktorým urýchlene, aspoň dočasne, upravil pomery maloletého dieťaťa. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, podaný dňa 02. 08. 2016, Okresný súd Kežmarok zapísal ako nový návrh na začatie konania pod sp.zn. 6P/114/2016.

Právo styku matky s dieťaťom môže matka realizovať, i keď nie v rozsahu, v akom by si to samotná matka želala a iba za prítomnosti otca obávajúceho sa, že matka dieťa unesie do cudziny. Súd mal rovnako za osvedčené, že matka nechce pristúpiť na dohodu s otcom dieťaťom ohľadom výkonu jej práva na styk s dieťaťom. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní zohľadňoval neschopnosť, a tiež neochotu rodičov dospieť ku kompromisu medzi ich predstavami o realizácii styku matky s maloletým, následkom čoho reálne hrozí bezprostredné nebezpečenstvo ohrozenia vzťahu matky a dieťaťa a ich následné odcudzenie, keďže matka maloletého takmer 4 mesiace nevidela.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, v časti II. („Vo zvyšku návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietam.“) podala matka maloletého, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, v zákonom ustanovenej lehote odvolanie z dôvodov vyplývajúcich z ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d, f, h) CSP. Odvolateľka má za to, že súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie návrhu nevyhovieť v celom rozsahu, nakoľko sa náležite nezaoberal spornými skutočnosťami. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je teda v napadnutej časti nesprávne a nezákonné. Matka maloletého sa dôrazne ohradzuje predovšetkým voči skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie, že otec nebráni styku matky s dieťaťom. Súčasne poukazuje na skutočnosť, že otec autoritatívne a svojvoľne určuje akýkoľvek čas, miesto a v neposlednom rade aj samotný priebeh stretnutia s maloletým.

3. Otec maloletého vo vyjadrení k odvolaniu matky zo dňa 30. 09. 2016 uviedol, že odvolanie matky považuje za nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd buď napadnuté uznesenie zrušil ako celok z dôvodu, že bolo vydané miestne nepríslušným súdom alebo v napadnutej časti potvrdil.

4. Kolízny opatrovník maloletého (Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok) sa k odvolaniu vyjadril s tým, že odvolaciemu súdu doporučuje, aby Uznesenie zo dňa 17. 08. 2016, č. k. 6P 114/2016-38 zmenil tak, ako navrhuje právny zástupca matky v odvolaní zo dňa 30. 08. 2016.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. d) CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení z § 62 a 65 CMP a bez nariadenia ústneho pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a zistil, že odvolanie matky je v napadnutej časti dôvodné.

6. Podľa ustanovenia § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní obmedzenia alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj vec návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa ustanovenia § 361. ods. 1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa ustanovenia § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

Podľa ustanovenia § 328 ods. 2 CSP o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326.

Podľa ustanovenia § 329 ods. 1 prvej vety CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

Podľa ustanovenia § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

Podľa ustanovenia § 330 ods. 2 CSP ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 331 ods. 1 CSP návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

Podľa ustanovenia § 331 ods. 2 CSP uznesenie o neodkladnom opatrení súd odošle najneskôr do troch dní od jeho vyhotovenia.

7. Účelom neodkladného opatrenia je dočasná úprava práv a povinností, ktorá nevyklučuje, že o právach a povinnostiach účastníkov konania o neodkladnom opatrení bude vo veci samej rozhodnuté inak, než v konaní o neodkladnom opatrení. Všeobecný súd neodkladným opatrením dočasne upravuje pomery účastníkov konania, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania neodkladného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. Neodkladné opatrenia s ohľadom na ich charakter nemôžu spravidla zasiahnuť do základných práv alebo slobôd účastníkov konania, lebo rozhodnutia o nich nemusia zodpovedať konečnému meritórnemu rozhodnutiu.

Neodkladné rozhodnutia predstavujú opatrenia, trvanie ktorých je obmedzené a môžu byť kedykoľvek na návrh zrušené (zhodne judikatúra Ústavného súdu SR, č. k. IV. ÚS 46/2013). S prihliadnutím na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva akceptuje aj odvolací súd, že pri rozhodovaní o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom je potrebné prihliadať aj na preferencie samotného dieťaťa, ktoré získavajú na váhe z jeho zvyšujúcim sa vekom. V tejto súvislosti však nemožno obchádzať ani samotný pozitívny záväzok štátu, v rámci ktorého je povinný urobiť všetko, čo je od neho možné, rozumne požadovať pri súčasnom dosiahnutí spravodlivej rovnováhy medzi dotknutými záujmami dieťaťa a jeho oboch rodičov (napr. Rozhodnutie ESLP vo veci Nuutinen proti Fínsku).

Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (§ 326 ods. 1 CSP). Samotná lehota na rozhodnutie indikuje, že súd nerozhoduje na základe štandardného dokazovania, ale vychádza z osvedčenia práv účastníkov a z osvedčenia porušenia týchto práv.

Zákonnou podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia je potreba bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania. V danom prípade mal súd prvej inštancie za to, že navrhovateľka osvedčila nevyhnutnosť dočasnej a okamžitej úpravy pomerov rodičov maloletého vzhľadom k neschopnosti rodičov vzájomne komunikovať o záujmoch a potrebách maloletého syna len z časti. V každej veci týkajúcej sa maloletého dieťaťa dominuje práve záujem dieťaťa. Účinnú ochranu záujmom maloletého možno zabezpečiť aj prostredníctvom vyššie spomínaného inštitútu neodkladného opatrenia. S uvedeným názorom odvolací súd nesúhlasí.

Z návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že súčasný stav, kedy sa styk maloletého V. s matkou nerealizuje, príp. realizuje len v minimálnej miere nie je v záujem maloletého dieťaťa. Z Ústavy SR, konkrétne z ustanovenia čl. 41 ods. 4 jednoznačne vyplýva, že starostlivosť o deti a ich výchova je nielen právom rodičov, ale aj právom dieťaťa, ktoré má právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť, pričom toto právo môže byť obmedzené výhradne na základe rozhodnutia súdu a v súlade s literou zákona.

Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia (§ 28 ods. 2 prvá veta zákona č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ďalej len „Zákon o rodine“). Odvolací súd súčasne vyslovene zdôrazňuje, že pri výkone týchto práv a povinností sú rodičia povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 2 druhá veta), v ktorého záujme rozhodne nie je obmedzovanie, či vyslovenie bránenie kontaktu s jeho vlastnou matkou. Súd má tiež za to, že konfrontačné správanie rodičov rovnako nie je na prospech maloletého, a preto dôrazne apeluje na všetky osoby, ktoré majú vplyv na výchovu a starostlivosť o maloletého, no predovšetkým na jeho rodičov, aby nadradili záujmy a prospech maloletého dieťaťa nad vlastné záujmy a negatívne postoje voči druhému rodičovi dieťaťa. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na ustanovenia Zákona o rodine, najmä na § 24 ods. 4, podľa ktorého súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, pričom dohliada na to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi, a taktiež na § 30 ods. 1, z ktorého znenia jednoznačne vyplýva, že rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia. Vyššie uvedené potvrdil aj Ústavný súd ČR vo svojom náleze zo dňa 15. 03. 2016, č. k. III. ÚS 2298/15, v ktorom zdôraznil, že: „Ak súd rozhoduje o úprave styku rodičov s dieťaťom, musí zohľadniť tú skutočnosť, že obidvaja rodičia majú právo na osobnú starostlivosť o dieťa zásadne v rovnakej miere, tomu zodpovedá aj právo dieťaťa na starostlivosť obidvoch rodičov. Ak teda súd zverí dieťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, potom by malo byť dieťaťu umožnené stykať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bola táto zásada naplnená v čo najväčšej možnej miere.“

Pri rozhodovaní o právach maloletého dieťaťa nemožno opomenúť ani Dohovor o právach dieťaťa. Odvolací súd poukazuje predovšetkým na čl. 3, 12 a 18 spomínaného Dohovoru.

Odvolací súd súčasne zdôrazňuje, že dokazovanie v konaní o vydanie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní., t.j. pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri jej zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš pravdepodobné. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré mali byť predmetom vydaného neodkladného opatrenia.

V týchto súvislostiach považoval odvolací súd doposiaľ získané dôkazy za postačujúce pre zmenu neodkladného opatrenia v napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí návrhu matky na vydanie neodkladného opatrenia. Prihliadol na odporúčanie kolízneho opatrovníka, ktorý sa priklonil k odvolaniu matky. Úprava styku tak, ako je uvedená vo výroku tohto uznesenia zodpovedá podľa názoru odvolacieho súdu záujmu mal. dieťaťa i matky nestratiť citovú väzbu medzi nimi. Styk maloletého, ktorý je vo veku 7 rokov s matkou do konečného rozhodnutia vo veci úpravy styku (právoplatným rozsudkom) je významným činiteľom ovplyvňujúcim zdravý vývoj dieťaťa.

8. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacím návrhom matky iba v časti styku počas jarných prázdnin. Tu považuje realizáciu styku do 15.04.2017 za dostatočnú. Veľkonočnú nedeľu a pondelok umožnil stráviť maloletému s otcom i s ohľadom na tradície v regióne bydliska otca. Zároveň zohľadnil skutočnosť, že matka sa zaviazala maloletého vodiť do školy i zo školy v čase výučby mimo voľných prázdninových dní (§ 388 C.s.p.).

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté senátom hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).